

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

mænd og deres efterladte. Jeg kan saaledes nævne, at der efter den sidste Verdenskrig af Staten blev henlagt et betydeligt Beløb under danske Rederes Understøttelsesfond. De Midler, der stilledes til Raadighed, stammede fra Beløb, der var indbetalt til den danske Regering fra Udlandet som Erstatning for Tab af Menneskeliv og Skade paa Person, tilføjet danske Sømænd under Verdenskrigen. Der er oprettet en Fondats angaaende Fondens Opgave, ifølge hvilken Fondens Renteindtægt skal benyttes til Understøttelse til efterladte efter danske Søfolk og til gamle eller svagelige Søfolk, dog saaledes at Understøttelser af Fondens Midler fortrinsvis skal gives til efterladte efter danske Søfolk, der er omkommet under Søkrigsførelsen under Verdenskrigen. Fondens Midler andrager over 1 Mill. Kr., og det aarlige Renteafkast ligger omkring 46 000 Kr.

I Overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har nævnt angaaende Betydningen af den danske Sømænds Indsats, har man fra Statens Side foruden den økonomiske Hjælp, der er sikret de efterladte ad Forsikringsvejen, været indstillet paa at give Udtryk for sin Anerkendelse af den farefulde Gerning, der er udført i Samfundets Tjeneste. Jeg minder i denne Forbindelse om, at det i den Betænkning, der er afgivet af Folketingets Udvalg angaaende de ændrede Skattelove, er foreslaaet, at de Krigstillæg, som Sømændene oppebærer til deres tariffæssige Hyre, naar de sejler i Omraader, der betragtes som Farezoner, ikke skal medregnes til den skattepligtige Indkomst. Det samme skal ogsaa gælde andre særlige Ydelser, som under lignende Forhold oppebæres i Anledning af en personlig Arbejdsrisiko foraarsaget af Krigsforholdene.

Ved denne Lejlighed maa jeg ogsaa nævne Spørgsmaalet om Arbejdstid til Søs. Som jeg under Finanslovdebatten havde Lejlighed til at fremhæve, er Spørgsmaalet om Regulering af Arbejdstiden til Søs ikke skrinlagt. Der arbejdes i Handelsministeriet med Sagen, og jeg regner med, at Rigsdagen, naar Ministeriets Forhandling og Overvejelser er afsluttet, vil faa Lejlighed til at tage Stilling til Forslaget, og som nævnt for haaber jeg ogsaa, at Venstre her vil stille sig velvilligt.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte under Forslagets Forelæggelse, at der under den sidste Verdenskrig var tilvejebragt en tilsvarende Ordning som den af hans Parti foreslaaede. Den da etablerede Ordning hvilede imidlertid ikke paa nogen

speciel Lov, men kom i Stand efter stedfundne Forhandlinger mellem vedkommende Ministerium og Folketingets Finansudvalg. Ordningen var tilrettelagt saaledes, at Beløbene bevilgedes paa de aarlige Finanslove. Den Sum, der udbetaltes til en Enke, androg normalt 500 Kr. samt 100 Kr. til hvert uforsørget Barn, og i enkelte Tilfælde er der ogsaa blevet ydet Hjælp til andre end Enker og Børn, saaledes f. Eks. til en omkommen Sømænds Forældre. Det maa vel i øvrigt ved denne Lejlighed tages op til Overvejelse, hvorvidt de Satser, der tidligere benyttedes, skal forhøjes, saafremt de i nærværende Forslag indeholdte Satser gennemføres.

Som jeg nævnte i Begyndelsen af min Tale, trænger Forslagets enkelte Bestemmelser til Tydeliggørelse paa forskellige Punkter. Der maa saaledes i § 1 tages Stilling til, hvorvidt der skal udredes Hædersgave, saafremt den danske Sømænd, der er omkommet, gør Tjeneste paa andre end danske Handelsskibe. Det samme Forhold gør sig gældende i § 2 angaaende Hædersgave til Søfolk, der bliver Invalidere. Endvidere maa det klargøres, hvor langt Ordet „Børn“ rækker. Efter Formuleringen er det jo tvivlsomt, om Adoptivbørn, Stifbørn og Børn uden for Ægteskab omfattes af Bestemmelsen. Endvidere skal jeg bemærke, at det ikke med Tydelighed kan ses, om der skal gives 200 Kr. uanset Børnenes Antal, eller om det er Tanken at give 200 Kr. for hvert Barn.

Med Hensyn til § 3 skal jeg bemærke, at det med den nuværende Formulering alene er udtrykt, at Hædersgaven er uafhængig af, hvilke Beløb der paa anden Maade ydes de efterladte, saaledes at Beløbet altid skal betales fuldt ud. Det kan derimod ikke ses, om det har været Forslagsstillernes Hensigt at sikre, at anden Ydelse til de efterladte ikke nedsættes som Følge af Hædersgavens Udbetaling, altsaa f. Eks. om Hædersgaven faar Indflydelse paa Aldersrentens Størrelse, men jeg gaar ud fra, at der i det Udvalg, der formentlig skal nedsættes, vil blive Lejlighed til at give Forslagets Bestemmelser en grundig Drøftelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Brorson): Jeg havde Lejlighed til at rejse dette Spørgsmaal ved Finanslovens første Behandling, og jeg fik jo ikke noget særlig velvilligt Svar fra den højtærede Statsminister. Senere, da Sagen paa ny ved en bestemt Lejlighed kom paa Tale, gjorde den højtærede Handelsminister en Bemærkning, der var noget mere velvillig over for den Tanke, jeg havde frem-